

13. navadna nedelja - leto A

Kdor ima očeta in mater rajši ko mene, ni mene vreden

"Kdor ima rajši očeta ali mater kakor mene, ni mene vreden; in kdor ima rajši sina ali hčer kakor mene, ni mene vreden. Kdor ne sprejme svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil, in kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.« »Kdor sprejme vas, sprejme mene; in kdor sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal. Kdor sprejme preroka, ker je ta imenovan prerok, bo dobil plačilo preroka; in kdor sprejme pravičnega, ker je ta imenovan pravični, bo dobil plačilo pravičnega. Kdor dá piti samo kozarec hladne vode enemu izmed teh malih, ker je ta imenovan učenec, resnično, povem vam, ne bo izgubil svojega plačila.« Mt 10, 37-42

S to trditvijo se zdi, kot da se Jezus boji za našo ljubezen. Spominja na starozavezno izjavo Jahveja: Ne imejte drugih bogov. Jaz sem ljubosumen Bog. Zakaj Jezus tokrat postavlja na izbiro starše in sebe. Saj imamo lahko vse enako radi? Na eni strani je starozavezna božja zapoved: Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel. Tu pa Jezus opozarja, da jih ne smemo imeti preveč radi, sicer nismo njegovi. Zakaj? Z Jezusom bi lahko radikalno nadaljeval takole: Stara zaveza govori o blagoslovu, ki ga prinaša družina, nova zaveza pa govori o prekletstvu, ki izvira iz družine. Družina je vir našega dolgega in dobrega življenja. Starši so nam posredovali življenje in nas usposobili za življenje. Hvaležnost za vse predstavlja vir dolgega življenja. Družina pa je žal tudi vir prekletstva. Vse slabo, kar se v njej dogaja, se pogosto nadaljuje brez konca. Iz roda v rod prehajajo bolezni, odvisnosti, zlorabe, samomori itd. Jezus se zaveda tudi tega. V tem realnem pogledu na človeka, brez obsojanja naroča: Ne postavljajte staršev pred mene, sicer ne boste mogli postati moji učenci. Lahko bi nadaljeval in rekel: Tudi sam ne bi mogel biti zvest Očetu – Bogu, če bi se oziral na človeško mater Marijo in varuha Sv. Jožefa. Spomnimo se, kako ju je že kot deček zavrnil: Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta.

Če bi se Jezus oziral na svoja starša, bi očitno ne mogel slediti klicu, ki ga je vanj položil Oče Bog. Prvi razlog, zakaj Jezus postavlja ljubezen do njega pred ljubezen do starše, je poklicanost. Starši ne smete postavljati sebe pred Boga. Starši ste v vlogi posredovalca in usmerjevalca, a tisti ki kliče in življenje daje, je samo Bog. Če sebe starši ne postavite na mesto Boga, bo jasno, da mora otroke usmerjati nekdo drug. To je On, ki nas je poklical v življenje.

V tem smislu lahko naprej razumemo Jezusovo razlago: Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil, kdor pa ga izgubi, ga bo našel. V Kani Galilejski Jezus pravi materi: Kaj je tebi žene, moja ura še ni prišla. Marija pa pravi, karkoli vam poreče, storite. Marija se osvobodi svojih predstav. Dozori za pravo ljubezen do svojega otroka. Razlasti se ga. Spoznala je, kaj pomeni ljubiti Boga bolj, kot kogarkoli. Če Jezus hoče drugače, naj bo tako. Pripravljena je izgubiti

vse, svoje načrte, predstave, želje – skratka svoje življenje – ker ve, da jo bo Gospod za vse stoterno nagradil, ve, da ji bo dal več kot prosi. Marija je bila pripravljena umreti.

V tem umiranju Marija ni bila podobna apostolu Petru, ki pravi Jezusu, da ne sme trpeti. To se ti ne sme zgoditi, zatrjuje. Jezus pa pravi: Poberi se Satan, ker ne misliš na to, kar je božjega, ampak razmišljaš po človeško. Marija je pustila, da je Jezus izpolnil Očetovo voljo in sprejel križanje. Razumela je, da je to njegovo življenje, čeprav se ni skladalo z njenimi predstavami.

Jezus in Marija sta lika otroka in starša, ki sta uresničila Jezusovo naročilo: Ne imejte rajši staršev kot Boga. Jezus je sledil Bogu, Marija ga je v tem podpirala in se umikala. Umirala je svojim predstavam in uspela otroka izpustiti iz rok. Tako je zorela za božje in se reševala še tistih predstav, o katerih nadaljuje v razlagi Jezus: Kdor sprejme preroka, ker je prerok, bo dobil plačilo preroka. Kdor pa da nekemu piti samo kozarec vode zaradi Kristusa, bo dobil božje plačilo.

Marija ne ostaja pri ozirih, do ljudi, zato prejema nebeško plačilo. Kaj pa mi?